

Odvažiti se biti pravedan...

[...] Isus nije nigdje, pa ni ovim evanđeoskim odlomkom, dao za pravo niti bio pokriće nikome tko živi grešno kao grabežljivac, nepravednik ili preljubnik. On je uvijek jasno osuđivao grijeh i borio se protiv grijeha. Stoga ni danas nije pokriće nijednom grabežljivcu koji otima tuđe i na lagan način dolazi do probitka, niti opravdava ičiju nepravdu. Nadalje, svojim riječima nije imao namjeru reći da je bolje biti preljubnik nego čovjek koji poštuje svoj i tuđi kako bračni status, tako i spolni život uopće. Isus je samo ukazao na to kako često oni koji žive neporočno zaboravljaju pravi smisao svoga izbora za neporočnošću i vrijednostima.

[...] Nakon svega rečenoga jasno je kako nas Isus ne poziva da budemo grešnici, već naprotiv, očekuje da se odvažimo biti pravednici na pravi način. Jer on je, uostalom, pohvalio onoga koji ode kući opravdan, to jest koji zadobi opravdanje. Time potvrđuje kako smo na svijetu kako bismo živjeli 'opravdani' pred Bogom, te potom kao pravednici koji su svjesni štetnosti grijeha. Ovo je poziv da izabiremo pravednost i da uvijek pravedno živimo, no jednako tako da se ne uspoređujemo s drugima. Doista, za takav život pravednosti koja nije hvastanje svojom vanjšinom, već smireno duhovno iskustvo koje svjedočimo životom, potrebna je velika hrabrost. Isus očekuje od nas da se odvažimo biti pravednima, ali ne kako bismo druge podcjenjivali, već kako bismo im svjedočili, te zajedno s njima rasli u pravednosti pred Bogom. Bolje rečeno, kako bismo zajedno dopuštali Bogu da nas obdaruje darom svoje pravednosti iz koje jedine nastaje prava krepost pravedna života. Evanđeoski odlomak s prisposodobom o molitvi farizeja i carinika više je nego poticajan, te ga nastojimo primijeniti u svakodnevni život, ne tražeći izgovora grijehu niti povoda preuzetnosti, već u poniznosti rastimo pred Gospodinom i ispunjavamo se svakim njegovim darom na dobrobit svih. Budimo odvažni tući se u prsa poradi vlastitih grijeha, te ponizni pred Bogom čiji nas milosni darovi vode prema uzvišenju i nebeskoj slavi.

<https://www.vieraidjela.com/odvaziti-se-biti-pravedan-razmisljanje-uz-30-nedjelju-kroz-godinu/>

Jadnik vapi i Gospodin ga čuje.

Blagoslivljat ću Gospodina u svako doba, njegova će mi hvala biti svagda na ustima!
Nek se Gospodinom duša moja hvali,
nek čuju ponizni i nek se raduju!

Lice se Gospodnje okreće protiv zločinaca da im spomen zatre na zemlji.
Pravednici zazivaju i Gospodin ih čuje,
izbavlja ih iz svih tjeskoba.

Blizu je Gospodin onima koji su skršena srca,
a klonule duše spasava.
Gospodin izbavlja duše slugu svojih
i neće platiti tko god se njemu utječe.

Otpjevni psalam: Ps 34, 2-3.17-19.23

Sveti Ivan Pavao II.

Spomendan Ivana Pavla II. slavi se 22. listopada. To je dan kada je kao papa proslavio prvu svetu Misu.

Papa Benedikt XVI. proglasio je 1. svibnja 2011. svoga pret-

hodnika Ivana Pavla II. blaženim te je odredio da se blagdan blaženog pape slavi svake godine na taj datum, dok je papa Franjo 27. travnja 2014. Ivana Pavla II. proglasio svetim zajedno s papom Ivanom XXIII.

Kardinal Karol Józef Wojtyła 16. listopada 1978. godine izabran je za 264. poglavara Svete Stolice te je postao papa Ivan Pavao II.

Poljskog papu mnogi će nositi u svojim srcima, osobito Hrvati, jer u ratna vremena upravo je on mladoj Hrvatskoj donio poruku mira, a nakon rata joj pružio podršku. Nezaboravna su bila njegova tri posjeta Hrvatskoj: 1994., 1998. i 2003.

Sv. Ivan Pavao II. zalagao se za kulturu života te međureligijski dijalog i mir među narodima.

Osobito je bio popularan kod mladih. Godine 1984. godine ustanovio je Svjetski dan mladih, na kojem se redovito okupljalo mnoštvo mladih, a ti su se Susreti nastavili održavati te okupljaju sve veći broj mladih.

Znakovita su i njegova putovanja. U 26 godina svoga pontifikata posjetio je 129 država. Proputovao je 1,2 milijuna kilometara. Obišao je zemaljsku kuglu oko 30 puta. Posjetio je oko 850 gradova. Prvi je papa koji je posjetio gradove Azije, Afrike i Južne Amerike. [...]

<https://laudato.hr/Duhovnosti/Zelite-li-znati-vise/Sveti-Ivan-Pavao-II-%281%29.aspx>

Policijski kapelan don Marin Drago Kozić
(mkozic@mup.hr)

tel.: (01) 4563 295 - spec. 25295

Pomoćnik kapelana Mišo Josipović
(mjosipovic@mup.hr)

mob.: 099 22 92 432 (85 546)

Telefaks: (01) 45 63 699 (25 699)

Uredio: Pomoćnik kapelana Mišo Josipović

POLICIJSKA KAPELANIJA

**“MAJKA BOŽJA KAMENITIH VRATA”
PU zagrebačka
Petrinjska 20
Zagreb**

Godina 13 • broj 562 • 2022. godina

30. NEDJELJA U GODINI

MISIJSKA NEDJELJA

23. listopada 2022.

**Carinik siđe opravdan kući svojoj,
a ne farizej.**

<https://zagrebacka-policijska.gov.hr/o-nama/policijska-kapelanija-majke-bozje-kamenitih-vrata/>

Evangelje: Lk 18, 9-14

U ono vrijeme: Nekima koji se pouzdavahu u sebe da su pravednici, a druge podcjenjivahu, reče Isus ovu prisodobu:

»Dva čovjeka uziđoše u Hram pomoliti se: jedan farizej, drugi carinik. Farizej se uspravan ovako u sebi molio: 'Bože, hvala ti što nisam kao ostali ljudi: grabežljivci, nepravednici, preljubnici ili – kao ovaj carinik. Postim dvaput u tjednu, dajem desetinu od svega što steknem.' A carinik, stojeći izdaleka, ne usudi se ni očiju podignuti k nebu, nego se udaraše u prsa govoreći: 'Bože, milostiv budi meni grešniku!' Kažem vam: ovaj siđe opravdan kući svojoj, a ne onaj! Svaki koji se uzvisuje, bit će ponižen; a koji se ponizuje, bit će uzvišen.«

23.10. DAN JE MISIJA

Misijska nedjelja dan je molitve i promicanja misija. Slavi se uvijek predzadnju nedjelju listopada, istog dana u svim biskupijama, župama i ustanovama katoličkog svijeta. U crkveni kalendar uveo ju je papa Pio XI. 1926. godine. Osim molitve za misije i upoznavanja misijskog rada vjernici su pozvani da u korist misija daju i dobrovoljne novčane priloge. Misije pomažu ljudima u najsiromašnijim zemljama svijeta: prehranom, medicinskom skrbi, obrazovanjem i Božjom Riječi. Svi novčani prilozi koju budu sakupljeni toga dana idu za potrebe misija.

Naš stav pred Bogom

Svi se radujemo ako ljudi paze na nas i ako nas uvažavaju. Mi očekujemo po mogućnosti pravednu procjenu naše osobe po drugima: ukoliko smo nepravedno otkriveni ili osumnjičeni, razbolimo se; povrijeđeni smo u našem dostojanstvu. Ako smo pretjerano hvaljeni, također nam nije pravo, jer osjećamo da nismo ozbiljno shvaćeni.

Čitanja i evangelje današnje nedjelje pokazuju nam, kako trebamo ophoditi s tim iskustvima i o čemu se zapravo radi. Na kraju se ne broji kakvi smo u očima naših bližnjih, nego kakvi smo pred Bogom, pravednim i ujedno milosrdnim.

Čitanje knjige Sirahove jasno kaže: "Gospodin je sudac i ne vrijeđi kod njega lijepo lice." Nitko ne može zavarati Boga, on zna i prozire sve. Pred Bogom čovjek vrijedi onoliko kakav je stvarno. Bog osobito prihvaća one koji su na zemlji zapostavljeni i koji su u nevolji, koje je zadesila nepravda. Bog sve čini da potlačeni i siromašni nađu pravo.

Čitanje iz Druge poslanice svetoga Pavla apostola Timoteju isto tako govori o nadi u Gospodina Boga. Apostol je "dobar boj bio, trku završio, vjeru sačuvao." Pavao predviđa svoju smrt; vrijeme odlaska Bogu je blizu. On je pun pouzdanja, jer: "Gospodin će me izbaviti od svakoga zla djela i spasiti za svoje nebesko kraljevstvo." Radi se dakle o Božjoj pomoći, u njega treba vjerovati i na njemu graditi!

U evangelju se konačno radi o situaciji dvoje ljudi koji na svoj način pristupaju Bogu u molitvi. Farizej se osjeća uzvišen i svet, on misli da Bogu ništa nije dužan, nego Bog njemu. Ne može zamisliti da mu Bog predbacuje. Naprotiv, on računa s time, da će kod Boga biti priznat, a to nije stav poniznoga povjerenja, nego ponosne oholosti. Carinik naprotiv, koji u javnosti slovi kao grešnik, zna u svom srcu: ja nisam dostojan približiti se Gospodinu! On dapače moli: "Bože, milostiv budi meni grešniku!" On kako se čini, ništa svoga ne može pokazati Bogu. Ipak ima povjerenje u Božju ljubav i milosrđe, ali ne da druge ponižava, kako to čini farizej, nego priznaje svoju vlastitu nedostojnost. I kaže se, da carinik ode kući opravdan, a farizej naprotiv ne.

Za Isusove slušatelje to je morao biti šok: pobožni farizej na kojega su gledali kao uzor zbog njegovog vladanja, ne nalazi milost kod Boga. Isus naviješta: Bog stavlja druge mjere. Bog se želi smilovati grešniku i taj grešnik zadobiva radost u obraćenju. On što Isusa ozlojeđuje, nije farizejeva nekritičnost prema sebi, nego njegovo preziranje carinika.

Prispodoba ne smije voditi krivoj i paušalnoj procjeni farizeja u vrijeme Isusovo. Ali ona je stalna opomena, ne samo za slušatelje danas, nego i za nas kršćane danas: ne uzdižite se nad druge ljude! Naviještajte milosrđe Božje!

Listopad – Marijin mjesec - mjesec krunice

Krunica je jedna tako jednostavna molitva, ali toliko snažna! U njoj se molimo dragoj Gospi da nas zagovara na nebu, u njoj se molimo dragom Bogu kroz Očenaš, u njoj se molimo Kristu. Oni koji mole krunicu svakodnevno, sigurno osjećaju milosti koje krunica nosi sa sobom. A molitva krunice uistinu donosi milosti. Ona vas stavlja u stanje milosti!

U današnjem društvu popularno je biti jak i nešto raditi. Ljudi koji su slabi i malo priznati, vrijede malo; oni bivaju ismišljeni i potisnuti na rub društva. Zar kod Boga ne vrijede druge mjere? Upitajmo se pošteno: Sve što imamo i posjedujemo, zar to konačno nismo primili? Ako nam nešto uspije onda bismo trebali zahvaliti, jer ne možemo djelovati vlastitim snagama koje su nam darovane. Gospodinu Bogu pripada hvala za sve dobro što nam on daje, a također i za sve ono što smijemo raditi na dobru! Ujedno ne smijemo isključiti da kao i carinik puno puta imamo razloga, da stupimo pred Boga i kažemo: "Bože, budi milostiv meni grešniku!" Ako poštena srca priznamo krivnju i pokajemo se, Bog je u svome neizmjernom milosrđu nenadmašiv.

Fra Jozo Župić

<https://www.franjevci-split.hr/30-nedjelja-kroz-godinu-3/>

Sveti Ivan Kapistran, branitelj katoličke vjere od Turaka

23. listopada Crkva slavi spomendan

svetog Ivana Kapistrana, talijanskog franjevca koji se posebno isticao u gorljivosti propovijedanja i obrani katoličke vjere koja je bila opasno ugrožena turskim nadiranjima, a za naše je krajeve naročito značajan jer ga je životni put doveo u Ilok, gdje je završio svoj ovezemaljski život.

[...] Iako je današnjem prosječnom vjerniku možda nedovoljno razumljivo da bi jedan poluvojnik kakav je bio Ivan Kapistran uopće mogao postati svecem, valja svakako imati u vidu da on nipošto nije bio osvajač, nego onaj koji je branio svoju katoličku vjeru i kršćanske zemlje od brutalnih nasrtaja Osmanlija, onih koji nisu prezali baš ni od čega u svom naumu da zatru Evangelje i Istinu za koju je sam Krist dao svoj život. Takve srčanosti, takve duboke vjere i takvog pouzdanja u Božju Providnost treba itekako i današnjim kršćanima, pa nam je u tom smislu sveti Ivan Kapistran svjetionik koji nam pokazuje put i zaštitnik u svim pravednim nastojanjima da očuvamo svoju vjeru i svoju vjernost Kristu i Crkvi.

<https://laudato.hr/Duhovnost/Zelite-li-znati-vise/Sveti-Ivan-Kapistran.aspx>